

Theses medicae miscellaneae ... / [Johann Jakob Schurer].

Contributors

Schurer, Johann Jakob.
Boecler, Johann, 1681-1733.
Université de Strasbourg.

Publication/Creation

Argentorati : Typis Simonis Kürsneri, [1726]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/us3zsc9h>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

B. C. D.

18

THESES
MEDICÆ
MISCELLANÆ

QUAS

PRÆSIDERE

DNO. JOH. BOECLERO,
PHIL. AC MED. D. CHYM. ET
BOTAN. P. P. O. CAP. THOM. CANON.

h. t.

RECTORE MAGNifico,

In Alma Argentinenſium Univerſitate

SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIET

JOH. JACOB. SCHURER, Arg.

h. l. q. c.

Ad diem 30. Auguſt. MDCCXXVI.

ARGENTORATI,

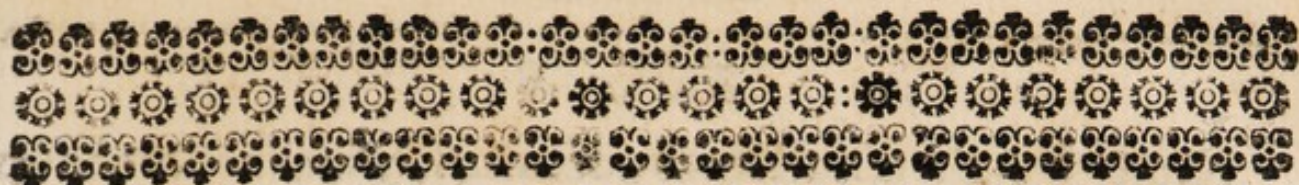
Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancell. Typogr.

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30775942>

Thef. I.

Itam omnium animalium in sanguine consistere, non solum S. Scriptura, sed & Ratio atque Experientia comprobatur.

Thef. II.

Cum vita nihil aliud sit, quam mutuus progressivus atque circularis fluidorum in solida, & solidorum in fluida influxus atque commercium ad corpus conservandum à Deo per motum tanquam principium ipsi inditum, foetus in utero materno ab eo momento incipit vivere, quo semen masculinum ovulum matris imprægnatur.

Thef. III.

Quamvis in semine masculino viva animalcula ex mente quorundam negari haud possint, illa tamen rudimenta corporis continere, retineri atque nutriri reliquis minus vivacibus suffocatis, tam religioni quam sanæ rationi contrarium esse videtur.

Thef. IV.

Vasa quidem Epigastrica non vero juxta *Boerhaaven Instit.* §. 687. Hypogastrica sæpius cum mammariis communicare autopsia anatomica probat, interim tamen ab anastomosi illarum cum mammariis consensus uteri cum mammis omnino adæquatè derivari non potest.

Thef. V.

Cum omnia objecta per tactum sentiantur, proprius unus tantummodo datur sensus externus, interim tamen quia quinque diversa sunt organa, & totidem diversi fiunt perceptiones, quinque etiam sensus externi optime statuuntur.

Thef. VI.

Dura Meninx non tantum motu gaudet diastolico, qui à dilatatione cerebri per sanguinem arteriosum copia atque impetu advectum facta deducitur, sed & insignem validissimarum fibrarum numerum & experimenta *Celeb. Baglivi* ipsi non sine ratione motus Symplicis tribuitur.

Thef. VII.

Hippocrates quidem non obscure de circulatione sanguinis quibusdam in locis loquitur, illam tamen ipsam exacte cognitam fuisse verosimile non videtur, & laus inventionis *Guilielmo Harvæo* merito manet.

Thef. VIII.

In homine erecto subtiliorem sanguinis portionem per arterias carotides internas ac vertebrales perpendiculariter ascendentes, multis ramis prius ad latera dimissis, deventi ad cerebrum probant leges hydraulicae.

Thef. IX.

Contrarium huic accidere in corpore horizontaliter sito, vel multum inclinato, praesertim ubi chylus nondum exacte cum sanguine permixtus est, facile intelligitur, veritas quoque proverbiorum inde patet:

*Non bonus est homini somnus post prandium. Item
Post cœnam stabis, aut passus mille meabis.*

Thef. X

Thef. X.

Quoniam magno nisu opus est, ut tertia circiter pars sanguinis in erectis ad caput propellatur, & eadem sanguinis quantitas in horizontaliter sitis difficulter regrediatur, insuper in aliis subjectis tam sanis quam ægris cordis impetus validior sit in aliis vero remissior, situs quoque diversi huic vel illi subjecto suadendi sunt.

Thef. XI.

Mirandum nullos, quantum constat, authores recensere & explicare egregium illud phænomenon, cur in statu naturali velocitas pulsuum parum differat in inclinatis atque erectis; ratio ejusdem videtur è legibus hydraulicis haurienda, quia in erectis sanguis per arterias fluens propter situm vasorum hoc in loco acceleratur, in illo autem retardatur, & venosus hîc ascendit, illîc vero descendit.

Thef. XII.

Tam per rationem quam experientiam probatur ventriculus officio suo commodissimè fungi, si primis post prastum horis decubitus in lecto fiat incumbendo lateri sinistro, & dein post. 2. 1. 3. horarum spatium lateri dextro.

Thef. XIII.

Ufus Lienis non alius esse videtur, quam ut sanguinem per arteriam splenicam copiosè advectum per vasa capillaria ope fibrarum, nervis copiosissimis instructum, immediate in venulas transprimat, eundemque conquassatum ac floridum sanguini è ramo mesenterico & hæmorrhoidali tardè fluenti crassiori ac lymphæ mixto intimè misceat, fluiditatem reddat, subtilioremque bilis partem constituat.

Thef. XIV.

Thef. XIV.

Hinc sexcenti fere Lienis ab antiquis affecti usus atque functiones plurimam partem sponte cadunt, partim cel effectus tantummodo explicari debent. Ductu quoque excretorio, quem omni industria Anatomici hactenus frustra quæsiwere, opus non habet.

Thef. XV.

Omenti usus præcipuus est, ut materiam pinguem ac oleosam è sanguine secernat, inque ductibus adiposiss per motum lentiores atque diuturnum eandem acrimoniam reddat, ut promptius in bilem converti possit.

Thef. XVI.

Saliva liquor Gastricus ac pancreaticus & utraque bilis nec acidæ nec alcalinæ sunt naturæ sed saponacæ, & non plane pro humoribus excrementitiis haberi debent cum partim insignem usum in corpore adhuc habeant antequam eliminantur, partim spirituosæ illorum portio per vasa chyliifera resorbeatur, ac Mscæ reddatur.

XVII.

Probatî Authores testantur Empyema quandoque op remediorum diureticorum per Urinam solutum fuisse quamvis autem modus hujus excretionis incognitus sit attamen licet augurari, forte naturam per venam azygon, non raro cum emulgente communicantem, viam αὐτοκράτως invenisse, alias insolitam.

Thef. XVIII.

Etmülleri opinio, quod flatus in colo circa lienis regionem incarcerati ut plurimum pro obstructione hujus visceris habeantur, Experientiæ contrariatur, si enim hoc esset, clysteres emollientes ac carminativi præsentioris existerent efficaciam.

Thef. XIX.

Thef. XIX.

Venæsectio in Inflammationibus in & externis ab initio morbi, corpore præsertim plethorico existente, bona conscientia prætermitti non potest.

Thef. XX.

In nostris regionibus perfectæ crises rariores sunt, ut plurimum morbi solum per λύσεις s. solutiones successivas solvuntur.

Thef. XXI.

Ridicula videtur explicatio operationis pulveris sympathetici in distans; quod substantia illa vitriolico-acida cum sanguine mixta à principio vitali valentissime coagulans sensibus internis subtilioribus percipiatur, quale re sanguinem reliquum valida adstrictione in corpore retinere ac à molestissima ejusmodi coagulatione præmunire studeat.

Thef. XXII.

Uti Mens tranquilla optime statum corporis sanum custodit, vitæque conservationi patrocinator; ita è contrario ira ob fortiorem partium solidarum tonum, insignem humorum agitationem, & imprimis effusionem bilis copiosiore, gravia sæpissime mala causatur, phlegmaticis tamen quandoque salutaris reperitur.

Thef. XXIII.

Plumbum igne forti in minium calcinatum pondus augmentum non à particulis igneis admixtis nanciscitur, sed ponderosius fit propter immutationem pororum, in plumbum enim mediante fusione redactum, quantum iterum de gravitate sua amittit, quantum prius calcinatione acquisivit.

Thef. XXIV.

Thef. XXIV.

Ex destillatione partium è regno animali desumptum phlegma , *spiritum* atque *sal volatile* Urinosum oleum foetidum & paucum sal fixum è Capite mortu elixum , spiritus etiam acidus sed in paucissima quantitate producitur.

Thef. XXV.

Sal acidum omni pinguedini immixtum esse prob saponis præparatio aliaque.

Thef. XXVI.

Uti regnum minerale vix ullo gaudet sale volat Urinoso , quo animale in copia scatet , ita sal acidum illo abundat.

Thef. XXVII.

Nitrum non est Inflammabile.

Thef. XXVIII.

Veras metallorum , gemmarum , corallorum tincturas dari , quæ à sulphure horum mineralium vero coloratæ sunt , non sine ratione dubitatur , cum facile in principia sua reduci possint.

